

руга.

адебу-
і на та-
за соція-и-демокра-
перш усе-

в Бр.

На 10.

Ви має-

славно

му чер-

порови!

іалізм!

вогні-

вничий

соція-

канди-

дос на

е!

ук секр.

ді „Агіта-

тару разів

вони собі

ставили ве-

день 11-го

йну кофе-

жити осно-

ата, редак-

овити свої

енці. Пере-

НАДІ.

намотово

можна роз-

овести

ьмо, що ка-

Заряду:

ерації (те-

складаючи

Екзеку-

ладаєтє ся

сти, віб-

тяг двох

презен-

их окрү-

1914 р. У. С.

і столи в

ийте і весе-

аті, най ли-

ть у комір-

ому за него

хатів, побу-

управляє П.

далі робить

чюла, котра

кільки може

оложить дві

приходячий

може дати, а

требуючому

очись з ним,

слуги в тім,

невинний в

слуги в тім,

рабний не-

судити пі-

вробив усе,

всіма.

казано, але

казане: На

ми доброї

Д.П. ухвалила, що Е. К. має міститись там, де міститься редакція центрального органу партії.

Сі повисше наведені параграфи конституції не скасовані ще голосуванням Партії і тому мають повну силу.

Над укладанням нашої конституції працювали тоді найвченіші члени Цілої С.Д.П.К. В підваданні нашої конституції вони взяли найліпші конституції інших соціалістичних партій, як французької, англійської та американської, беручи на увагу канадійські відносини.

І поки що ліпшого в справі Центрального Заряду вигадати не можна.

Лише треба триматись конституції!

А сего у нас не робить ся! Мало хто з членів зволив перечитати свою конституцію! Досить якому демагогові сказати, що Екзекутивний Комітет нема, що він нічого не робить і т.п. бляти і в партії повстає заколот. Просте вистидно про се перед світом писати, але ж в який спосіб навчити членів знати їх обовязки?

Кричуть на Вінніпег, бо Ек. Ком. є у Вінніпегу, але се дивацтво! Як Ек. Ком. так і „Р. Н.“ належить не до Вінніпегу а до Цілої Партії!

Шануючи себе, шануючи Партію, треба є пошансуючи виноситись і до партійних інституцій. А не провадити „головачину“, така політика довела Вінніпег до того, що партія починає втрачати повагу межи людьми.

Що до Центр. Заряду точка конституції в а ж е на а добре, а коли ми відчуваємо якийсь брак в партійній роботі, то се тому, що ся точка не є у ся виконана.

1.) Ек. Ком., котрий має міститись в одній місцевості і складатись з трох членів, складаєтє ся тепер з двох, бо тов. Гнида відїхав до Монреау, але й досі не визнає уряду. Тому на його місце й досі не обрано третього члена. А вести з ним справу в Вінніпегу поштою майже не можлива річ. Справи з дебільшого є такого характеру, що треба залагоджувати в тій хвили. А лют до т. Гниди їде туди і назад яких сім днів!

Ось чому треба, аби виконавча управа була прикупі в одній місцевості!

2.) Далі Агітаційних округів відділи не подбали організувати, тому й досі нема Екзекутивної Ради. А робота і обовязки Екз. Ради дуже великі і важкі. (Дивись „Конституція“ сторона 17., IV. — С. 3. до С. 7.)

Зорганізував ся лише Захід і тепер чудово провадить свою організаційну роботу.

Замість придумувати поправки до „Конституції“ варто членам енергійно вжитись до місцевої організації, подбати про Агітаційні Округи та обірати Екзекутивну Рад у. (Як має бути вибрана дивись IV. — С. 1. та С. 3. „Конституція“, стор. 16—17.)

„Вузлом“ про котрий ми повисше вгадали і є власне великий внесок вінніпегського відділу (є лют 13 мая 1914 року) в справі розширення Е. К. трома членами з Сходу, а трома з Заходу.

Були у нас часи, що не 6, а 16 членів належали до

Екзекутиви! Але нічого не робили, бо не були прикупі.

Тут кількість членів в Екзекутиві не грає великої ролі. В Остейтах в соціалістичній партії є тільки один секретар, а партія вже осягнула трохи не мільон виборців!

Вага лежить не в Екзекутиві, а в „Агітаційних Округах“ та „Екзекутивній Раді“.

Тому на наш погляд головною точкою Східної Конференції має бути „Східний Агітаційний Округ“.

А для того, щоб східним товаришам легше пішло в сій роботі, то ми радили їм звернутись по інформації до секретара „Західного Округа“, Павла Баранюка, а той радо уділить всяких інформацій в сій справі.

Зорганізувавши „Східний Агітаційний Округ“, Схід, а також і Захід мають зараз обірати в своїх округах представителів до Екзекутивної Ради. Кільки членів в Е. Р. має бути від кожного округу, має бути рішено референдумом після внеску С. і З. Округами.

І тоді, маючи Агітаційні Округи, Екзек. Рад у і Екз. Комітет, ми будемо так організовані, як вимагає наша конституція.

Округи будуть робити місцеву роботу агітаційну і організаційну; Екз. Комітет буде доглядати, щоб нічого не бракло в цій роботі, та щоб ніхто не лопив „Конституції“, а також зверне увагу на нові пляси, та на ті де рух підупав; Екзек. Рада, як вища партійна інституція, буде доглядати, аби не було непорозумінь між партією, а Екз. Комітетом.

Ми віримо, що східні товариші розуміють усяку увагу повисше наведеного і власне на своїй конференції залагодять усе, що ще бракло партії.

При кінці сїї статі ще хочеть ся нам спростувати ту несправедливу опінію, яку мають деякі товариші про теперішній Екз. Ком. нашої Партії.

Ся опінія повилася гадяки провокаційній роботі В.К. Головацького і подібних йому провокаторів та демагогів.

В дійсности наш Екз. Ком. зробив усе, що лиш мів в такий тяжкий час кризи і заколоту.

Досить порівняти партійну роботу в 1913 р., а в 1914 У.С.Д.П. в

	1913 р.	1914 р.
Членів	316	821.
Відділів	18	28.
Приходи	\$594.41	\$412.92
Розходи	\$565.97	\$392.06
з чого дано на „Робочий Народ“ в р. 1914		\$191.00

Під проводом тов. Еремійчука Е.К. зробив вдовольнючу роботу. Рахунки показують самі за себе.

На Сході нарікають на Екз. Ком., що він звернув усяку працю лише на Захід.

Але се мильна думка. Е.К. сднекого дбає про тих і других.

В червні Е. К. вислав на Захід організатора т. Г. Ткачука, а на Схід Стефаніцко.

На Заході, окрім Колмен, тоді не було жадного відділу. В той час на Сході було 9 відділів, а ще й багато ді-

яльних товаришів, як Гнида, Дмитришин, Ковалишин і

т. д. Самопосвята Крата, Ткачука і Корейчука зробила те, що тепер на Заході є добре організований округ з 13 відділів.

З каси Е.К. на організоване Заходу видано лише \$13.50.

Колиж Схід співзвиз ся з організованим „агітаційно-го округу“, та се не є в и на Е.К. Ком!

Взагалі треба провадити роботу так, щоб організаційна робота лежала в руках округів, а тоді не буде жалого нарікання на центральні заряди.

5, 6 і 7 точки Конференції обговоримо в слідуючих числах „Робочого Народу“.

М. Г.

3 думок соціаліста.

1. Пролетареві минути лиха не так то легко. Якийсь Оєп Комінський утік з поля битви в Росії і, назвавши різних пригод, дістав ся до Америки. Тут і надігнала його лиха доля: третього дня по вступленню на американський беріг Оєп згинув приснапний купок вугля.

2. Капіталізм грішить головно тим що не по правді крає хліб для членів людської сімї: одним дає більше, як можуть їсти, а другим лише стільки, щоб силовійші з них гинули з голоду і могли працювати на новий хліб.

3. Пролетареві нічо так не подобаєтє ся, як стала робота і умова дрімота; тому і порівнюють його звичайно з робочим волом або мулом.

4. Віра і знанє є так само собі противні, як світло і темрява: де од опочинаєтє і більше, там друге маліє і щезає.

5. Попи навчать людей не того, що є загально добрим — а того, що є добрим для тих, котрі дозволяють попам навчати людей.

6. Держава є політичною організацією жильців якоїсь країни і вона сторожать інтересів тільки сїї частини з них, котра у своїх руках держить ся організацію.

7. Патріотизм повинен

жити плодами своєї власної країни; шуканєм підмоги у сусідів (Серб у Москва, Українсь в Німця, Вельгїєць у Француза, Кривий у Простого, Сліпий у Видючого) звичайно помагає не собі, а сусідам.

8. Соціалізм під ся пору є найневійшим і найвірнійшим союзником „Союзу Визволення України“, далеко соліднішим, чим усі часосіні німецької буржуазії, які поміщують в такою охотою статі українських патріотів про Україну.

9. Класова борба скінчить ся загладю одної нації — нації капіталістів: вона скасує одну границю — границю приватного властования публичними ужитками.

10. Насмна неволя — се нічо инше, як стара панщина перероблена практично і науково. Тепер приходить ся вона і панам таньшою і насмникам не видаєтє ся такою твердою і лихою, як давнійше.

11. Не шкодить послухася хочби і чияї бесіди, навіть пописької; вірити в те, що чуємо, треба не тому, що се говорить піп, але тому, що ми се розуміємо і бачимо, що воно є правдою.

12. Замітною прикметою церковних звонів є се, що чам голоснійше вони звонять, тим у твердший сон попадає думка народа, тим тяжше стає йому зрозуміти своє положенє в житю.

13. Революція є одино-

16. „І коли обвинувачуєтє кого за те, що він не зробив всего, що мів зробити, або що він потребував більше, ніж йому треба було.“

17. „Скличте дорослих чоловіків та жінок і по доброму розгляньте справу.“

18. „І спитайте його, чи не хоче він пояснити, чого він так зробив.“

19. „І коли він не схоче дати пояснень, то відпустіть його, але не давайте йому більше нічого, що він потребує.“

20. „А коли він каже, що він має право нічого не робити і жити з праці других людей, то проженіть його від себе і не дозволяйте йому вернути ся назад.“

21. Селяни сказали йому: „В наших селі не можемо приготувати всего, чого ми потребуємо.“

22. „Нам треба убраня, желізного інструмента, се виробляє ся у містах.“

23. Тоді він спитав їх: „Чи ви поїдаєтє усе те збіжє, що робите, чи все маєтє?“

24. Вони відповіли: „Ні! Що року ми продаємо більшу часть зроблених нами продуктів.“

25. Тоді він сказав: „Люди ображують кілько чого їм треба, одні липнуть ся в містах і будуть виробляти фабричні продукти, а другі візують ся до землі, будуть годувати себе і тих, що затруднені у фабриках.“

26. „І всі будуть убрані і не голодні.“

17. Селяни розмовляли між собою про надходячий час, що відчував сей чоловік.

III.

Він ішов полем і бачив селянина, котрий копав тяжким рикалем.

Три дні працював той селянин, але поле все таки не було скопане.

І сказав він йому: „Чому ти не оренє плугом? Ти-б уже давно зорив своє поле.“

Але селянин відповів: „Мое поле таке мале, а я такий убогий, що не маю за що і нащо купити плуга.“

Там було багато иньших хлопів, котрі також копали рикалями.

Але декотрі багатші орали.

Він спитав їх: „Чому орите ралами, а не плугами як орють у ділчів?“

І відповіли йому: „У нас землі так мало, а самі такі убогі, що не маємо за що купити плуга.“

Він відповів їм: „Коли прийде час, розкайдаєтє плоти, переоріть усі межі і зробіть зі всіх куєників одно велике поле.“

„Візьмете звозивні ділчівські плуги і зорете всі ті лани.“

„Сим робом де кільки людей зробить у сяку роботу, поклавши менше праці!“

„А решта може в той час робити щось иньшого, бо тоді роботи буде не донероблюваня.“

18. Але хлопці сказали: „А що скаже ділчів?“

Він відповів їм: „Коли ділчів поче, що прийшов час, тоді язык його присохне йому в роті до піднебіня.“

19. „І коли в нього зле серце, то він пробуватиме вчити, але не далеко втече.“

20. „Він розумний і знає, як треба стрінути неминує, він розчине свої двері і липить незамкнені ворота.“

21. „Він скаже своїм слугам: „Ідіть собі, в мене вже нема більше слуг і я вже не плачу нікому.“

22. „Хто хоче лишитись зі мною, найлишаєтє ся, хто хоче їти, найїде. А що до мене, то я буду працювати, як умію.“

23. „Але горе гордому, бо остатний з його льокавіх буде рівний.“

24. І він розповів слідуючу працю: „Був собі чоловік, котрий працював у садку одного багатиря в черствим серцем.“

25. „І сей багатир дуже зле поводив ся з тим робітником, прозивав його лодарем і казав звоім невольникам бити його.“

26. „Але бідака все прийшов без наріканя, думаючи собі: як я буду жити, коли властитель не дозволить мені працювати в його садку.“

27. „Але одного разу він здибав свідомого чоловіка, котрий довів йому, що садок не є лише власність багатиря.“

24. „Що він — огородник — має до садка таке право як і багатир і се право є в тім, щоб спільно працювати і спільно ділити ся плодами праці.“

25. „Тоді сарак а врадів і став їсти садовину, чого перед тим не наважував ся зробити.“

26. „Але прийшов до садку багатир і грізно закричав: „Ледацюго! Хто дозволить тобі лишати роботу і їсти мою садовину?“

27. Робітник відповів йому: „Садок належить не лише тобі, ми обидва маємо до нього рівне право.“

28. „Коли ти хочеш їсти садовину, то працюй так, як я, бо інакше не можеш мати права до садовини.“

29. Тоді багатир розгнівався і крикнув на своїх рабів: „Бийте сього злодія, поки він не зомліє, але не вбивайте його, бо мені треба робітника, котрий би працював за мене в моім садку.“

30. „Але робітник схопив рикаля і вдарив багатиря по голові, — і той, що звав ся паном упав мертвий, а його раби поробігались в переляці.“

31. Таке сталося тому, що тому, хто панує та командерує легше змерти, ніж вирівняти ся з своїм рабом.“

[Дальше буде].

Ширіть робітничу пресу.